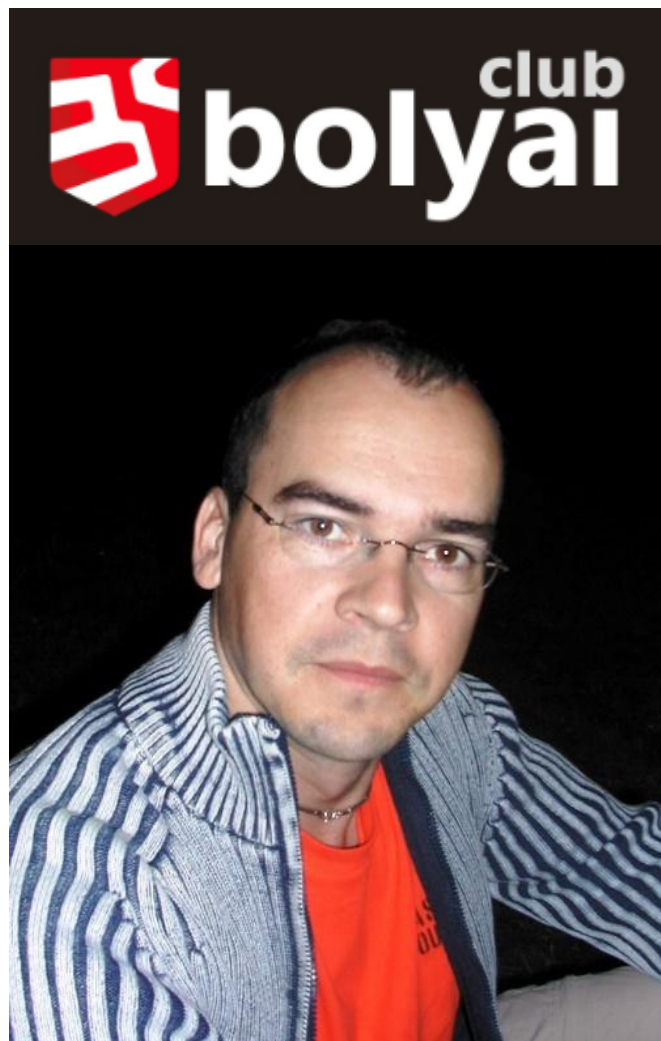

Búcsúzunk

2023.05.01., ELTE KCSSK, Arc-szobor

Papp Péter (Pepe)

- A Bolyai Club jelöltje (Pepe&Joe BN 1995)
- A „Bolyai Club Oszlopos Tagja” 2014
- A Bolyai Club Kollégiumi alapítvány kuratóriumi tagja
- Showhajtás csapatkapitány

Gondolatok Pepéről, Pepétől

Egy gyertya nem veszít semmit, ha meggyújt egy másikat

Most próbálj meg válaszolni ezekre a kérdésekre:

- sorold fel a világ 5 leggazdagabb emberét!
- sorold fel a világ 5 legutóbbi szépségkirálynőjét!
- sorolj fel 5 olimpiai bajnokot a 2000-es olimpiáról!

Hogy megy? Rosszul? Ne aggódj! Senki sem emlékszik így a tegnap legjobbjaira. A tapsviharak elmúlnak, a trófeák beporosodnak, a győzteseket elfelejtjük.

Most ezekre a kérdésekre próbálj válaszolni:

- sorolj fel 3 jó tanárt, aki segített neked azzá válni, aki lettél!
- sorolj fel 3 barátot, aki a nehéz időkben melletted állt!
- mondj olyan embert, aki azt éreztette veled, hogy különleges vagy!
- sorolj fel 3 embert, akikkel szívesen töltöd az idődet!

Hogy megy? Jobban? Azok az emberek, akik az életünket különlegessé teszik, nem feltétlenül a leggazdagabbak, vagy a legnagyobb díjak nyertesei. Viszont aggódnak értünk, törődnek velünk és mellettünk állnak minden helyzetben.

Pepét én felsorolnám ide... És szerintem nem csak én...

Legendásak voltak a Facebook-posztjaihoz csatolt fényképek is, pihenésről, munkáról, kávéról, borról... mikor mi volt aktuális. A stílus, aza rá jellemző elegancia, ahogy ezt csinálta, sok embernek bejött. Itt egy kis válogatás:

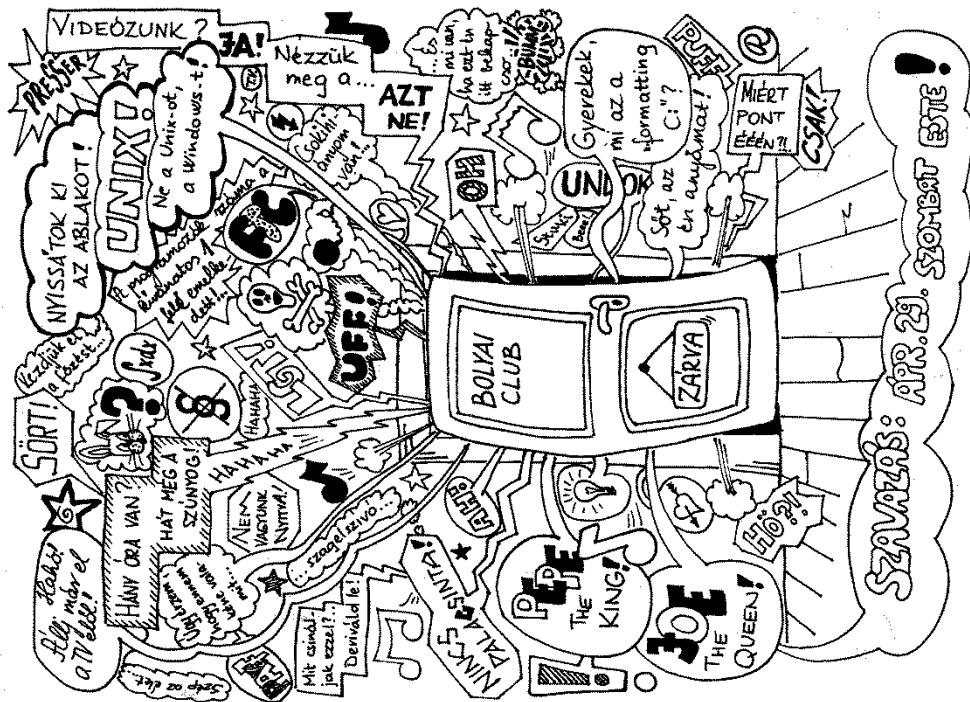
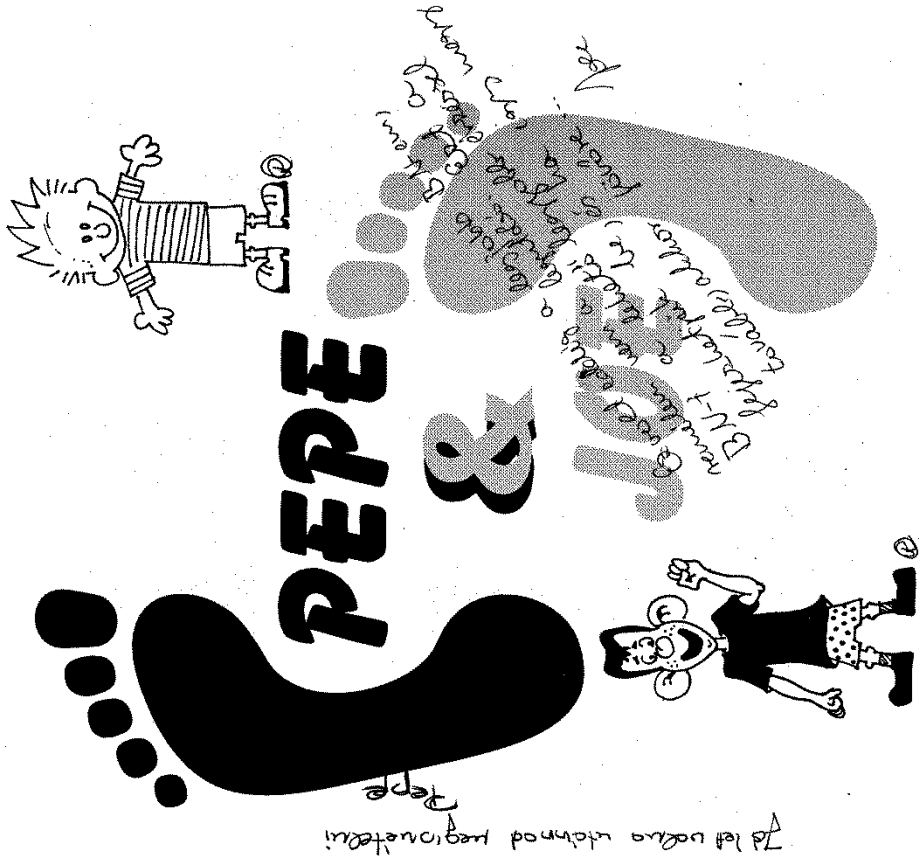
**AMIKOR A BÁRPULTOS
MEGKÉRDEZI,
MÁR TUDNOD KELL,
HOGY MIT
AKARSZ INNI.**

Budaörsi Napok 1995 – dedikált újságcímlap és részletek

(A „Jó lett volna utána megismételni” dedikálás nekem szól, mint a '89-ben utoljára győztes jelöltnek – Ruffi -)

A BOLYAI CLUB LAPJA AZ 1995-ÖS BUDAÖRSI NAPOKRA

LÓRÓS & FEKETE

A BAMBI 2 rendezvényre készült kiadvány „Akkor és most” rovatában:

BAMBI II

A Bolyai Club
Kollégiumi Alapítvány
beműtate:

**Nosztalgia-party
az ELTE KÖRÖSI
KOLÉZ nagytermében,
volt s jelenlegi
ELTE kolézosok
számára**

2008.
február 16. t

16:15	Hivatalos megnyitá
16:30	BN-kiállítás megnyitása
17:00	Legnagyobb Arany Sándorral
17:30	BN-Jelölták Klubja teaház
18:30	Bull-nyitá
19:30	Zsuzsna a Lepényben
20:00	fellép az Old Bolyais Band
22:00	DJ Halál és egyéb híres kolézos DJ-k

kancellár.hu
ELTE Körösös Csapatok Központja
tigra
SDC/2008 ELTE KÖRÖSI KOLÉ

A BAMBI 2 rendezvényre készült kiadvány „Jelöltek emlékei” rovatában:

Az emlékezést nehezíti, hogy már 12 év telt el, de gondolom, a korábbi jelöltek sem lehettek könnyebb helyzetben, tehát!...

Mivel ketten közösen írtuk meg visszaemlékezésünket és szeretnénk megtartani a könnyed személyes hangot, ezért E/1-ben írunk (vagy TSZ/1?!), a másikat nevével emlegetve, a skizofréniát írásban megvalósítva mintegy. 91-ben, amikor bekerültem a koleszba (Pepe előtt egy évvel, bár egyidősek vagyunk, igazából ő pár hónappal idősebb), egészen 95-ig Ruffi írta az összes műsort (és rendezte is, sőt a próbákon az Unikum nagy részét is ő itta meg).

A mi gálaműsorunk szakított ezzel a hagyománnyal – egyfajta mini bolyais forradalmat végrehajtva – és a műsor írását egy ifjú drámaíró tehetségre (aki azóta neves információbiztonsági konzulens) bíztuk (Bazsira). Sokak szerint (pl. Gabi, mi, többi szereplő) nagyon jó munkát végzett. Amihez talán az is hozzájárult, hogy szakítva (szóismétlés!) a korábbi évek gyakorlatával, a minimalista díszlet helyett nagyon sok festett csináltunk, sőt: ekkor vezettünk be egy új technikát is: a „nikecellből kivágóasztal”, amihez édesapám szállította a vágótechnikát (valami elektronikus drótfelmelegedős izét), aki nem meglepő módon szintén Józsi. Egyébként ehhez kapcsolódik, hogy ekkor szoktam rá a hosszú kávéra, ugyanis Józsi vett az Orczy téri piacon egy kávéfőzőt és éjszakánként amikor a díszletet készítettük, mindig kávéztunk. A dolog érdekessége, hogy azóta én abba hagytam a kávézást, a Pepe meg megtartotta szokását.

Ami még mély nyomot hagyott bennem, hogy életem egyetlen homoerotikus élménye a pénteki műsorhoz kapcsolódik, ugyanis a műsor végéhez a lányok varrtak nekünk egy háromszárú gatyát (ami vörös és fekete volt), és a műsor végén abban vonultunk be, miközben Pepe szőrös lába hozzám ért.... Fialak voltunk, no! De nemcsak mi, mert pl. Jani (Weisz, aki azóta már információbiztonsági kereskedő) egy zenepárban vett részt, melyben magnóval a vállán Pap Ritát hallgatott a színpadon, Jay meg (aki azóta már információbiztonsági szakértő) a szerdai műsorban csokoládéból készített magának egy kaki utánzatot és bedobta a nézőközönség közé.

Az egyetemről nem sok mindenre emlékszem, de az analízis vizsgákat annyira szerettem, hogy többször is megismételtem. Nemcsak saját nevemben mondom, hogy sokat köszönhetünk Stenginek az egyetem elvégzésében vagy abban, hogy a programozásnak a hekkelés helyett a szakmai oldalát megszerettette. Én akkor függesztettem fel az órák látogatását (először ideiglenesen, majd végleg), amikor – mint utóbb kiderült, félálomban – egy másfél órás előadás anyagát egy négyzetmilliméterben sikerült lejegyzetelnem. Persze a Pepének nem voltak ilyen problémái, mert ő előrelátóan be se ment.

Azt hiszem ebben az évben volt az is, hogy Szatyi hozott rumot és ezt a rumot sörrel keverve egy az egyhez arányban ittuk. Azóta sem kívánom!

És hogy azóta mi történt?! Átlagosan lett egy gyerekünk, meg vagy 10 nőnk, és mindketten egy információbiztonsági cégnél dolgozunk.

És hogy mi –kevésbé fontos– történt még ebben az évben?

- Ausztria, Finnország és Svédország belép az Európai Unióba
- A magyar parlament elfogadja a devizatorvényt, ezzel az utolsó akadály is elhárul a forint konvertibilitása elől.
- Az Európa Tanács tagja lesz Macedónia és Ukrajna.
- A lengyel elnökválasztás második fordulójában Aleksander Kwasniewski legyőzi Lech Walesát.
- Diana walesi hercegnő a BBC Televízióban elismeri, hogy megcsalta Károly herceget.
- Daytonban megegyezés születik a délszláv háborús felek között a béke feltételeiben, ezek után Bosznia-Hercegovina egységes állam marad, de területét kettéosztják (a daytoni szerződést december 14-én írják alá)
- Székesfehérváron felavatják az IBM első kelet-európai merevlemez-meghajtó üzemét.
- Népszavazást tartanak a katolikus Írországban arról, hogy az alkotmányból töröljék Európában utolsóként a válás tilalmát.
- Javier Solana (Spanyolország) a NATO főtitkára (1999. október 6-ig)
- Először végeznek olyan csontvelő-átültetést egy AIDS-es betegen, Jeff Getty-n, amelynél a csontvelő egy páviántól származott
- A Java programozási nyelv egyik legnépszerűbb programozási nyelvé válik.
- Megalakul a Kereskedelmi Világszervezet (WTO)
- Az Aggteleki cseppkőbarlangokat a világörökség részévé nyilvánítják
- Először ebben az évben ünneplik a sportújságírók napját, a Nemzetközi Sportújságíró Szövetség (AIPS) 1924-es megalakulásának emlékére

Eltávozik körünkől –többek között–:

- Wigner Jenő magyar fizikus (* 1902)
- Gerald Durrell zoológus, író (* 1925)
- Páskándi Géza erdélyi magyar író, költő, drámaíró (* 1933)
- Mándy Iván író (* 1918)
- Yitzhak Rabin Béke-Nobel-díjas izraeli miniszterelnök (* 1922)

BOT - a "Bolyai Club Oszlopos Tagja" díj - 2014

2001 telén a kuratórium megalapította a fenti elnevezésű díjat, melyet minden évben a BVT alkalmával adunk át az arra érdemesnek ítélt klubtagnak. Tizenkettedik alkalommal 2014-ben Papp Péter (Pepe) kapta a díjat.

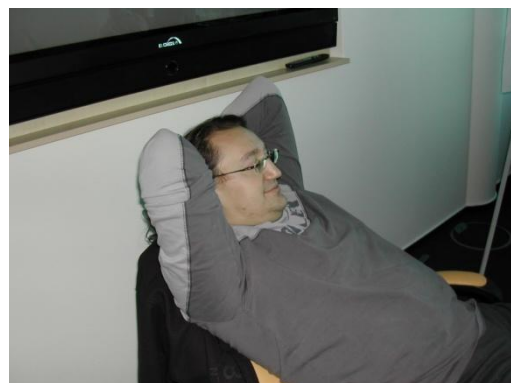
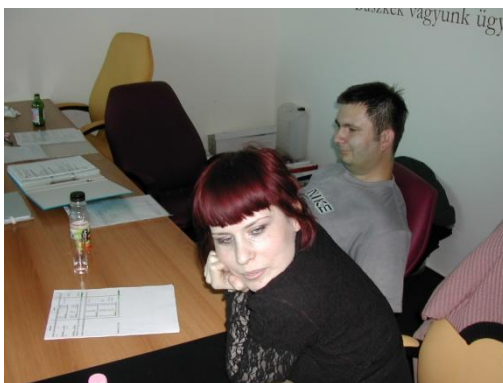
És néhány indokló kép:

A Bolyai Club Kollégiumi alapítvány kuratóriumi tagja

A kezdtektől támogatta az alapítványt, mind munkával, mind anyagiakkal. Örökké hiányozni fog.

A 2008.12.06.-ai kuratóriumi ülést a Kancellárban tartottuk. Pár itteni képpel búcsúznak:

Bolyai Mikulás, 1995 – Vers Pepe ajándéka elé

VERS MINDENKINEK

(DE NEM MINDEGY, KINEK!)

Bús mogorván ül címzettünk,
Ha ha ha!
Hősünk és bú! a mennykőbe,
Mi baja?
A klub kémlí hű szemekkel -
Nagy tömeg!
Azt gondolják, szemefényük
Tán beteg.
„Kell galuska?” - Apó kérdi,
„Eszel-e?”
„Dehogy eszem, dehogy eszem,
Ki vele.”
„Kell bor?” - kínálja Józsika,
„Iszol-e?”
„Dehogy iszom, dehogy iszom,
El vele.”
„Kell-e segítség vizsgádra,
kispajtás?
Dossziédba lap s melléje
Lapdobás?”
„Mit nekem ‘ef’, mit nekem ‘iksz’,
‘Vé meg ú’!
Ha szívemben, mint a Varga,
Rág a bú!”
„Kell-e könyv, a Pál jegyzete,
Biblia?”
„Mit nekem könyv, a beszéd mind
Szó fia,
Egy barátom van nekem csak,
Az anal;
Az, tudom, hogy előbb-utóbb
Megagyal.”
„Az egekre! Pénztárosunk,
Meg ne halj:

Nehogy a nagy államvizsgán
Elhasalj!
Átidézzük tán Ancsikát?
Láthatnád?”
Szól mogorván versünk hőse:
„Hol van hát?”
Ármány-adta Péterkéje!
Még mi nem volt a bibéje!
Sem OKKER-ja, sem ELTÉ-je,
Sem a ‘Demi Múr’ zengéje,
Nem kell neki progi bája,
Sem a bevmat Bibliája;
Nem kell neki bor, csokika,
De bezzeg kell az Ancsika,
Bár negédes és hamiska,
De vidor, szép és piroska.
Sem ehetnék, sem ihatnék,
Csak Ancsával nyájaskodnék.
„Ej, jó társunk, ki velünk vagy
A harcban!
Gondunk lesz rá, hogy nagyot nőj
S ne arcban.
Most gyerünk hát iskolába,
Rossz fiú!
Meg ne lássuk, hogy pityergesz,
Félre bú!
Iskolában a bajokat
elfeledd,
Ha Isten éltet, öt év múlva
Elvégzed.”

Gólyatáborban – Terecsenypuszta, 1993

1995, Pepe & Joe – a Bolyais Daloskönyv részlete

„Ki lesz az új hős, két jó gyerek”
(Koli Horror Pikcsör Só)

Ebben az évben (a korábbi évek balsikereinek hatására) nehezebben találtunk jelöltet. Két remek fickó, Pepe (Papp Péter) és Józsika (Tiborcz József) jött szóba, de külön-külön nem vállalták. Így jött a kézenfekvő megoldás: induljanak együtt! Hamar kialakult az alapelképzelés: a Pepe&Joe név, valamint az, hogy mindent fekete (Pepe) és vörös (Joe) színben készítettünk, sárga alapon. A jelkép két egymással szembenálló meztelen talpnyom volt. Egészen látványos és jó dolgokat csináltunk, az újságunk is nagyszerűen sikerült. A büfénk is remek volt, ismét volt reggeli büfé, Old Bolyais Band és Zsüri zenekar, meg minden egyéb, ami kell, de a legemlékezetesebb a „szex-telefon” volt, ami a Bolyai Clubban üzemelt és az emeletekről lehetett hívni. Pepe, Józsika és még néhányan „nyomták a dumát”, lihegték a telefonba, miközben nagyszerűen szórakoztak. Sokan hívták fel ezt a szolgáltatást, köztük a portás bácsi, aki (nem tudván a vonal „átállításáról”) engem keresett:-) Szerintem elég sokkoló lehetett neki az élmény...

A főműsor egy könnyed történet volt. A lényege: két „por-szakember”, a New York-i mosóporügynök (Pepe) és a Hawaii kábítószerügynök (Joe) egyaránt Budapestre utazik egy-egy mintaanyaggal, hogy meghódítsák az új keleti piacot. A Keleti pályaudvarra érkezünkben azonban a fogadóbizottságok összekeverik őket és szállítmányukat, közbelép a rendőrség is, majd mindenki összejön a végkifejlet helyszínén, a koleszban, ahol minden tisztázódik. Úgy érzem, jó kis műsor volt, a közönség nagyszerűen szórakozott. Sok zene és tánc volt a műsorban, azonban sajnos egyik sem kapott saját „átiratot”, ezért nem is szerepel a könyvben egy dal sem.

Hadd soroljak fel ismét egy-két számomra emlékezetes jelenetet, ill. karaktert:

- Pepe, aki jól adta elő a szolid, de kissé szerencsétlen mosóporügynököt (pedig nem éppen az a típus:-)
- Józsika, aki szinte lubickolt a szerepében, néha minket is meglepve rögtönzéseivel (külön emlékezetes a taps-jelenet, ezt muszáj röviden ideírnom: közölte, hogy ő Clinton választási stábjában is dolgozott, ő volt felelős a tapsért. „Na figyelj, öcsi!” - közölte a ledöbbsent Pepével, majd kimutatott várakozón a szintén néma közönségre. Némi drámai szünet után legyintett: „Látod? Ki is rúgtak!...” Így leírva talán nem „mutat” ilyen jól, de hatalmas nevetés és taps volt a jutalma. Azóta is emlegetjük.)
- a „szolid kis rendőr” (eredeti rendőr-ruhában, Orsikának hála): jómagam, mint Garcia őrmester (akkor ment a Zorro...), Apóka (aki kiment a jégpályára:-), Jay-Kerr, az újonc (aki felvette a darab „szart”), Sanyika (aki a „Kaptunk egy új fülest!” felkiáltást úgy reagálta le, hogy: „Hát éppen ideje, mer` a régi már nagyon használt volt...Megjegyzem, a Micimackónk sincs a legjobb állapotban...”)
- Fityusz, mint „Gázsi”, amint remekül beszél a „kisebbség akcentusát”, valamint csapata, különösen Robicsek a „Kisgázsi” szerepkörben, amint fordítva vette fel a nadrágját, pedig tudhatná: „elől sárga, hátul barna!...”
- az utolsó színben Gabika, Ancsika, M és a többiek, akiknek koleszost kellett alakítaniuk (nem lehetett könnyű:-), valamint ismét Jay-Kerr, amint hívja a liftet...
- és a vége, a nagyszerűen megkomponált és előadott zárótánc, a Locomotion c. számra, valamint utána a nagy siker, amint Pepe és Józsika megjelent egy közös nadrágban. (Két régiből lett összevarrva, a megfelelő színkombinációban...) Talán már csak az hiányzott, hogy elénekeljék: „Egyedül nem megy...”

A gálaműsorban ezúttal -tőlünk ismét szokatlan megoldással- egy nagyon komoly díszletezést és technikai feltételeket kívánó műsort készítettünk. Nem foghatják tehát ránk, hogy mindig ugyanazt csináljuk, hogy nem tudunk újítani. (Én még féltettem is a fiúkat, hogy ennyire a technikára alapozzák a műsort.) A díszlet lenyűgöző volt: kész várkastélyt csináltak a színpadból, égő fáklyákkal, meg mindennel, ami kell. Hatalmas munka volt, de olyan jól sikerült, hogy még az is szóba került: a díszletet átmentjük a B-alagsorba. Sajnos, aztán ez nem történt meg.

A „Koli Horror Pikcsör Só” a hasonló című, nagyszerű film mintájára készült, a „Csillagok háborúja” c. film erős ráhatásával. A történet dióhéjban: a gonosz nagyúr elnyomta és uralta a koleszt, de a B alagsorban már forrt a lázadás. Pepe és kreatúrája, Joe aztán győzelemre vezette a Bolyai Clubot, az uralkodó legyőzetett. Mindezt sok mozgással, sok zenére... egyszóval jól sikerült! Külön emlékezetes számomra Bazsi, mint narrátor, Jani, mint gonosz uralkodó, valamint két jelenet: Józsika „életre keltése”, és a „zenei párbaj”.

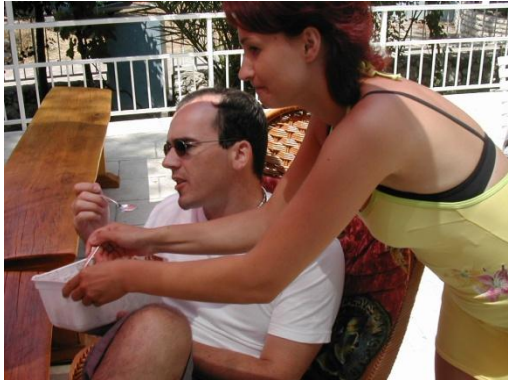
Azonban hiába volt a nagyszerű (tényleg!) teljesítmény, ebben az évben sem sikerült győznünk. Pedig most aztán tényleg megérdemeltük volna, és ezt sokan el is ismerték. Azonban ekkorra már aránytalanul kisebb volt a táborunk, mint a győztes Club'89-nek, így a néhány szavazattal való lemaradás szinte győzelemmel ért fel, csak hát azért nem ez az igazi...

És akkor minden szöveg helyett egy kis további képválogatás

Ó, kapitány, kapitányom, kelj, s a harangot halld!
Kelj! Érted pattog a zászló. Érted a trombitahang.
Érted a sok szalagozott csokor s a parti lárma,
Érted, feléd ing, hív a nép, arcával is vigyázna.

